

UZASADNIENIE

Wobec faktu, że wnioski o sporządzenie uzasadnienia wyroku dotyczą wyłącznie orzeczenia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu, na podstawie art. 422 § 2 kpk ograniczono poniższe motywy wyroku przede wszystkim do tego zakresu.

G. P. stanął pod zarzutem popełnienia dwóch następujących przestępstw:

I. w dniu 25 grudnia 2016 roku w K. uderzając butelką w prawy bok twarzy i głowy D. S. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci sińca z obrzękiem na twarzy, złamanie zatoki szczękowej prawej i dolegliwości bólowe głowy, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres czasu trwający powyżej dni siedmiu,

tj. o przestępstwo z art. 157 § 1kk

II. w dniu 25 grudnia 2016r. w K. uderzając butelką w głowę spowodował u M. J. obrażenia ciała w postaci złamania kości jarzmowej lewej, które stanowią chorobę realnie zagrażającą życiu,

o przestępstwo z art. 156§ 1 pkt 2kk

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

G. P. ma 33 lata, jest bezdzietnym kawalerem, o wykształceniu zawodowym, nie ma nikogo na utrzymaniu. Wykonuje prace zarobkowe jako pracownik fizyczny, deklaruje osiągnięcie dochodu około 1700 złotych miesięcznie. W przeszłości był sześciokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, życiu i zdrowiu oraz przeciwdziałaniu narkomanii. Ostatnio został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 28 kwietnia 2011r. w sprawie XIIK 202/11 za przestępstwa z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego G. P. (k. 81-82, 86-87,227), dane o karalności oskarżonego (k. 105-106), odpisy wyroków skazujących (k. 150-157).

W dniu 24 grudnia 2016r. pokrzywdzeni M. J. i D. S. ze znajomymi: P. W., A. S., zaplanowali spotkanie towarzyskie na czas mszy świętej odprawianej o północy w noc wigilijną tzw. pasterki. Wszyscy wyżej wymienieni są mieszkańcami K. mieli wówczas po 17 lat. Około godziny 23.50 udali się najpierw na stację paliw S. na ul. (...) w K., gdzie zakupili po jednej butelce piwa. Następnie poszli na teren Zespołu Szkół (...) przy ul. (...), gdzie stanęli pod jednym z filarów i rozmawiali spożywając zakupiony alkohol. Jeszcze wracając ze stacji paliw napotkali siostrę A. S. (...), która przebywała wówczas w towarzystwie swojego chłopaka D. B. oraz innych osób tj. M. A. H., H. G.. Również ta grupa udała się na teren w/w zespołu szkół, stanęli nieopodal pokrzywdzonych i ich znajomych. Na miejscu okazało się, że przebywają tam także oskarżony G. P. (pseudonim (...)) wraz ze swoimi znajomymi: M. K., K. S. oraz A. C., którzy spożywali tam alkohol w postaci wódki. Osoby przybyłe wspólnie z N. S. za wyjątkiem D. B. oddalili się za róg budynku, tracąc kontakt wzrokowy z pozostałymi.

Około godziny 1.00, do pokrzywdzonych i towarzyszących im chłopców podeszli oskarżony G. P. oraz M. K.. Oskarżony zapytał M. J., czy ma na imię K.. Kiedy ten zaprzeczył oskarżony wspólnie z kolegą na chwilę się oddali do miejsca, gdzie pierwotnie stali. Po upływie kilku minut obaj mężczyźni ponownie podeszli do pokrzywdzonych. M. K. zaczął szarpać M. J. za odzież. W jego obronie stanął D. S. próbując odciągnąć napastnika. W tym momencie oskarżony G. P. zadał D. S. cios butelką w bok głowy, co spowodowało jego lekkie zamroczenie. Po zadaniu tego uderzenia oskarżony podeszedł do M. J. szarpiąc go za ubranie. D. S. wspólnie z A. S. próbowali odciągać napastnika. Ten na chwilę ustąpił, a następnie niespodziewanie, trzymaną w ręku butelką zadał M. J. cios w twarz po lewej stronie, powodując rozbicie się butelki na głowie pokrzywdzonego. M. J. upadł na ziemię, był zamroczony, krwawił z łuku brwiowego. Oskarżony G. P. nie poprzestawał i skierował się do D. S. i A. S.. Wtedy zaczął uspokajać go D. B.. Oskarżony zaczął się z nim szarpać,

obaj upadli na ziemię. Towarzyszący oskarżonemu M. K. skierował się natomiast w kierunku D. S. i A. S.. Doszło pomiędzy nimi do szarpaniny. Wtedy do leżącego na ziemi oskarżonego podeszła K. S. wzywając go by się uspokoił. Zaraz po tym M. J., D. S., A. S. uwolnili się od napastników i wspólnie P. W. uciekli z terenu szkoły przeskakując przez ogrodzenie. D. B. oddał się w innym kierunku. Ci pierwsi poza P. W., który poszedł do swojego domu, udali się do mieszkania A. S.. Tam matka tego ostatniego zaalarmowała rodziców M. J. oraz podwoziła go do jego miejsca zamieszkania, a stamtąd wraz z ojcem M. J. do szpitala, gdzie udzielono M. J. pomocy medycznej.

Dowód: zeznania D. S. (k. 14-15, 301-302), M. J. (k. 126-127, 227- 228), P. W. (k. 19-20, 301-302), A. S. (k. 10-11, 300-301), N. S. (k. 22 – 23,301), A. C. (k. 28-29, 302), K. S. (k. 45-46, 302-303), D. B. (k. 117-118, 303-304), A. H. (k. 133-134,304), H. G. (k. 136-137, 304), M. B. (k. 139-140, 303 -304), M. K. (k. 302, 25), częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. P. (k. 81-82, 86-87, 97, 166 i 227), opinii sądowo psychologicznych dot. M. J. (k. 128-130,268-269), D. S. (k. 266-267).

Ciosy zadane przez oskarżonego pokrzywdzonym butelką spowodowały u nich obrażenia:

- w przypadku M. J. w postaci: rany tłuczonej i sińca na głowie, krwawienia śródczaszkowego i złamania kości jarzmowej lewej, które stanowią chorobę realnie zagrażającą życiu,

- w przypadku D. S. w postaci sińca z obrzękiem na twarzy, złamania zatoki szczękowej prawej i dolegliwości bólowe głowy, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres czasu trwający powyżej dni siedmiu.

Dowód: protokoły sądowo lekarskich oględzin ciała i opinie dot. zakresów obrażeń ciała M. J. (k. 77, 105-106 oraz 122), D. S. (k. 102, 162), opinia biegłego z zakresu okulistyki (k. 240-242).

Na skutek przedmiotowego zdarzenia pokrzywdzony M. J. przeszedł zabieg operacyjny, pięć dni był hospitalizowany, przez miesiąc nie chodził do szkoły, obecnie ma wdrożony indywidualny tok nauczania. Do chwili wyrokowania w niniejszej sprawie odczuwał dolegliwości natury fizycznej i psychicznej.

Dowód: zeznania P. J. (k. 229-230), M. J. (cyt. wyżej), odpis dokumentacji lekarskiej oraz orzeczenia o potrzebie kształcenie w warunkach specjalnych (k. 295, 296-298).

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego i sądowego potwierdzał wyłącznie uderzenie butelką M. J., zaprzeczając spowodowaniu obrażeń u D. S. (k. 81-82, 86-87, 97, 166 i 227). W mowach końcowych nie kwestionując już swojej winy prosił o łagodny wymiar kary (k.311).

W toku przewodu sądowego, na skutek przeprowadzonej mediacji, doszło do zawarcia ugody i pojednania się pomiędzy oskarżonym, a pokrzywdzonymi M. J. i D. S.. Strony uzgodniły sposób naprawienia szkody i wypłaty zadośćuczynienia poprzez zapłatę M. J. 10 000 złotych, a D. W. kwoty 2000 złotych. (por. k. 273).

Oskarżony jeszcze w trakcie procesu przystąpił do wykonania zawartej ugody (por. oświadczenie pełnomocnika M. J. k. 312).

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budzą żadnych wątpliwości. Na podstawie wskazanych w części wstępnej dowodów bezspornie ustalono, że oskarżony spowodował u pokrzywdzonych M. J. i D. S. obrażenia ciała. Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 157§1kk w stosunku do czynu popełnionego na szkodę D. S. oraz z art.156§1 pkt. 2 kk w stosunku do M. J..

Spoleczna szkodliwość obu przypisanych czynów jest bardzo wysoka. Oskarżony spowodował rozległe obrażenia ciała, wymierną krzywdę pokrzywdzonym, którzy w żaden sposób oskarżonemu nie zawinili. Oba przestępstwa zostały popełnione umyślnie w zamiarze bezpośrednim, z błahych pobudek. Oskarżony pozostawał w stanie nietrzeźwości, jego zachowanie w niekorzystnym stanie rzeczy mogło doprowadzić do śmierci małoletnich wówczas pokrzywdzonych.

Bardzo poważną okolicznością obciążającą oskarżonego była uprzednia wielokrotna karalność w tym za przestępstwa podobne. Zważyć należało jednak, że większość przestępstw, za które był uprzednio karany oskarżony popełnił znaczny czas temu. Pięć wyroków skazujących zapadło w latach 2003-2006, a ostatni z wyroków zapadł w 2011r. Stopień winy oskarżonego jest wysoki. Oskarżony jest osobą w pełni poczytalną, nie znajdował się w żadnej atypowej sytuacji motywacyjnej, która w jakimś stopniu mogła by go usprawiedliwiać. Okolicznością łagodzącą dla oskarżonego było pojednanie się z oskarżonymi, ustalenie wysokości zadośćuczynień oraz przystąpienie do ich uiszczenia. Oskarżony zdobył się na przeprosiny wobec pokrzywdzonych, wyrażenie skruchy i wzięcie na siebie odpowiedzialności finansowej za spowodowane krzywdy. Bazując na tych rozważaniach Sąd wymierzył oskarżonemu G. P. kary: 1 roku pozbawienia wolności za czyn z punktu I aktu oskarżenia oraz 3 lat pozbawienia wolności za czyn z aktu II aktu oskarżenia.

Na podstawie artykułu 85§1 i 2 kk w zw. z art.85akk i art.86§1kk wymierzone oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności Sąd połączył i wymierzył karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Uwzględniono tu ścisłą łączność przedmiotową i czasową pomiędzy oboma czynami. Oba przestępstwa zostały popełnione w ramach jednego szerszej rozumianego zdarzenia faktycznego. Przy tak określonym wymiarze kary nie mogło być mowy o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności. Tylko realna dolegliwość może zdaniem Sądu skłonić oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego, refleksji nad krzywdą jaką wyrządził i wyciągnięcia wniosków na przyszłość. Krzywda wyrządzona szczególnie M. J. ma charakter trwały, zważyć bowiem należy, że pokrzywdzony do chwili obecnej uskarża się na dolegliwości, które są skutkiem przestępstwa popełnionego przez oskarżonego. M. J. musiał mieć wdrożone indywidualne nauczanie, a to z uwagi na stan zdrowia znacznie utrudniający mu uczęszczanie mu do szkoły (por.k.295-298). Bezwzględna kara 3 lat pozbawienia wolności jest zdaniem Sądu odpowiednio wyważoną reakcją karną, która uwzględnia społeczną szkodliwość przypisanych czynów, nie przekracza stopnia winy.

Na podstawie art.63§1,5 kk na poczet łącznej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. tymczasowego aresztowania od dnia 26 grudnia 2016r. (godz.12:00) do dnia 1 czerwca 2017r. (godz.13:00).

Na podstawie art.627kpk zasądzono od oskarżonego G. P. na rzecz pokrzywdzonego M. J. 1776zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Koszty zastępstwa procesowego wyliczono na podstawie § 11 ust 1 pkt 2 oraz ust 2 pkt 3 a także § 17 pkt 1) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 05 listopada 2015r.).

Oskarżony został obciążony kosztami sądowymi, na które składają się poczynione w sprawie wydatki oraz opłata od wymierzonej łącznej kary pozbawienia wolności. Wydatki poczynione w trakcie procesu są udokumentowane na kartach 479, 208, 225, 245, 275, 279, 272, 294 akt sprawy. Wydatki te uwzględniają kwotę 20zł tytułem ryczałtu za doręczenia w postępowaniu sądowym. Opłatę od wymierzonej łącznej kary pozbawienia wolności wyliczono na podstawie art. 2 ust.1 pkt. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983r. nr. 49 poz. 223 tekst jednolity z późniejszymi zmianami).

Zaznaczyć należy, że Sąd w wyroku odstąpił od orzekania od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych obowiązku naprawienia szkody względnie zadośćuczynienia albowiem kwestia ta została uregulowana pomiędzy stronami ugodą zawartą przed mediatorem. Taki stan rzeczy powoduje, że pokrzywdzeni mają prawo egzekwować zadośćuczynienie na podstawie samej ugody bez konieczności wydawania w tym przedmiocie rozstrzygnięcia (por. art. 107 § 2 i 3 kpk). Rozstrzygnięcie w wyroku o należnym zadośćuczynieniu spowodowałoby zaś wydanie powtórnego tytułu egzekucyjnego na to samo roszczenie (z naruszeniem przepisu art.415§5kpk).

SSR Robert Drózdź